

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Z. V.**, T. X., L., IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. T. N., K. X., N. Z. proti žalovanému: **JUDr. J. B.**, R. X., P., správca konkurznej podstaty úpadcu S. S., a. s., P. S. P. X., B., IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. A. F., M. X. N., **o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty**, vedená na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 9Cbi 46/2006, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. septembra 2009 č. k. 6 Obo 78/2009-75, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov dovolacieho konania vo výške 60,44 eur.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 19. mája 2009, č. k. 9 Cbi 46/2006-64 zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal určiť, že motorové vozidlo - cisternový náves Schwarte zn. LS26L9325, rok výroby 2000, výrobné číslo vozidla: W., výrobné číslo karosérie: W., farba: 10 sivá, evidenčné číslo: N. - X., číslo technického preukazu: S. a motorové vozidlo - ťahač zn. VOLVO FH 12 380 4 x 2380, rok výroby 2000, výrobné číslo vozidla: Y., výrobné číslo karosérie: Y., výrobné číslo motora: X., farba: 00 biela, počet najjazdených kilometrov: 473 772, evidenčné číslo: N. - X. A., technický preukaz č. S., sa vylučujú zo súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu S. S., a. s., B.. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 139,08 Eur.

Krajský súd v Bratislave uznesením, č. k. 3K 223/04 z 22. marca 2005 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka S. S., a. s., B.. Vyhlásením konkurzu podľa § 14 ods. 1 písm. h/

ZKV cit. zákona zanikajú úpadcove príkazy, plnomocenstvá a doposiaľ neprijaté návrhy na uzavretie zmluvy. Zákon neumožňuje úpadcovi plniť ani kontraktačné povinnosti, t. j. podanie, prípadne prijatie návrhu tak, ako sa zaviazal v zmluve o budúcej zmluve z 30. júna 2003 jeho právny predchodca. Jeho právny prejav vôle nie je možné nahradiť ani súdnym rozhodnutím. Motorové vozidlá, ktoré boli predmetom zmluvy o budúcej zmluve boli správcom konkurznej podstaty úpadcu zaradené do konkurznej podstaty úpadcu.

Podľa prvej vety § 290 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak zviazaná strana nesplní záväzok uzavrieť zmluvu podľa ods. 1, môže oprávnená strana požadovať, aby obsah zmluvy určil súd, alebo osoba určená v zmluve, alebo môže požadovať náhradu škody spôsobenej jej porušením záväzku uzavrieť zmluvu. V prejednávanej veci žalobca písomným podaním z 12. októbra 2006 vyzval žalovaného na splnenie záväzku zo zmluvy o budúcej zmluve. Je nepochybné, že žalobca v konkurznom konaní prihlásil peňažnú pohľadávku vo výške poskytnutého peňažného plnenia úpadcovi v sume 5 280 000 Sk za hnutelné veci, ktoré sú predmetom zmluvy o budúcej zmluve. Týmto zvolil právo v zmysle § 290 ods. 2 Obchodného zákonníka ako dôsledok nesplnenia záväzku zo zmluvy o budúcej zmluve. O žalobcom prihlásenej peňažnej pohľadávke bolo v konkurznom konaní rozhodnuté, že je oprávnená a zistená so zaradením do 1. triedy pre účely rozvrhu. Preto nárok žalobcu uplatnený predmetnou žalobou nepovažoval súd prvého stupňa za oprávnený. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Na odvolanie žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Z jeho odôvodnenia vyplýva, že súd prvého stupňa rozhodol na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré neboli medzi účastníkmi konania sporné. Preto odvolací súd sa s nimi stotožnil, ako aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, aj s vysloveným právnym záverom, že žalobca nepreukázal vlastníctvo predmetných vozidiel a ich opodstatnené zapísanie správcom konkurznej podstaty do konkurznej podstaty úpadcu. Odvolací súd doplnil odôvodnenie v tom smere, že zmluva o budúcej zmluve uzavretá 30. júna 2003 právnym predchodcom úpadcu ako budúcim predávajúcim a žalobcom ako budúcim kupujúcim zabezpečovala právo žalobcu na uzavretie kúpnej zmluvy s predmetom kúpy motorových vozidiel, ktoré sú predmetom vylučovacej žaloby. Podľa nej budúci predávajúci bol povinný predložiť návrh kúpnej zmluvy do 1. januára 2006. Budúci predávajúci však túto zmluvnú povinnosť splniť nemohol, a to z dôvodu vyhlásenia konkurzu na jeho majetok uznesením Krajského súdu v Bratislave z 22. marca 2005, č. k.

3K 223/2004. Vyhlásenie konkurzu veľmi podstatne zasahuje do hmotnoprávnych vzťahov a má vplyv aj na procesné vzťahy. Priamo zo zákona o konkurze a vyrovnaní (§ 14 ods. 1 písm. h/) zaniká úpadcovi aj jeho povinnosť vykonať právne úkony smerujúce ku vzniku kúpnej zmluvy, vyplývajúce z uzavretej zmluvy o budúcej zmluve. Je nepochybné, že motorové vozidlá boli v majetku úpadcu pred vyhlásením konkurzu, a preto bolo povinnosťou správcu ich zapísať do súpisu podstaty. Na tomto nemení ani skutočnosť, že na základe zmluvy o budúcej zmluve žalobca ako budúci kupujúci poskytol úpadcovi ako budúcemu predávajúcemu pred vyhlásením konkurzu peňažné prostriedky v sume 5 280 000 Sk, ktoré predstavujú časť budúcej kúpnej ceny motorových vozidiel. Žalobca si zaplatené peňažné prostriedky ako pohľadávku prihlásil v konkurznom konaní. Prihlásená pohľadávka bola zistená so zaradením pre prípad rozvrhu do prvej triedy a bude uspokojená podľa rozvrhu vydaného konkurzným súdom v zmysle § 30 zákona o konkurze a vyrovnaní. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dovolanie v zákonom stanovenej lehote podľa ust. § 240 ods. 1 O. s. p. Uviedol, že sa domáhal uznania svojej pohľadávky v incidenčnom spore z opatrnosti, ktorú skutočnosť konajúci súd nebral do úvahy. Je toho názoru, že jeho nárok na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty úpadcu je oprávnený, s poukazom na ust. § 445 Obchodného zákonníka, lebo žalobca a právny predchodca úpadcu v Zmluve o budúcej zmluve zo dňa 30. júna 2003 sa dohodli na výhrade vlastníckeho páva tak, že na žalobcu prechádzalo vlastnícke právo k označeným hnutelným veciam po úplnom zaplatení kúpnej ceny, čo sa aj stalo, teda po 1. januári 2006. Preto sa domnieva, že na základe uvedeného predmetné hnutelné veci nemôžu byť predmetom speňaženia majetku patriaceho do konkurznej podstaty a požiadal dovolací súd, aby jeho žalobe vyhovel.

K podanému dovolaniu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že predmetné motorové vozidlá tvorili ku dňu vyhlásenia konkurzu, k 22. marcu 2005 v zmysle ustanovení § 6 ods. 1 a 2 ZKV konkurznú podstatu úpadcu S. S., a. s. Ich zaradenie do konkurznej podstaty nevylučovalo ani ust. § 6 ods. 3 ZKV. Úpadca v čase vyhlásenia konkurzu bol vlastníkom predmetných motorových vozidiel, tieto boli v majetku úpadcu, a preto boli zapísané do konkurznej podstaty úpadcu oprávnene. Uviedol, že predpokladom úspechu žaloby o vylúčení vecí z konkurznej podstaty je preukázanie oprávnenosti nároku žalobcu. Žalobca v konaní o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty nepreukázal, že motorové vozidlá, ktorých

vyhlásenia sa domáhal, boli správcom konkurznej podstaty nesprávne zahrnuté do súpisu konkurznej podstaty úpadcu, nepreukázal ani vlastníctvo predmetných vozidiel. Vzhľadom na vyhlásenie konkurzu, hmotnoprávne a procesnoprávne účinky, ktoré súd s tým spojené, nemožno súhlasiť s názorom žalobcu, že naňho prešli vlastnícke práva k označením veciam po úplnom zaplatení kúpnej ceny po 1. januári 2006. Vyhlásením konkurzu zanikla úpadcova povinnosť vykonať úkony smerujúce ku vzniku kúpnej zmluvy. Preto žiadal dovolací súd, aby dovolanie zamietol a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania vo výške 60,44 eur, za jeden právny úkon – písomné vyjadrenie k dovolaniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. O tento prípad v prejednávanej veci nejde, lebo napadnutý rozsudok je rozsudkom potvrdzujúcim. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci; ani o tento prípad v predmetnej veci nejde, dovolací súd doposiaľ v tejto veci nerozhodoval, a preto nevyslovil (ani nemohol vysloviť) právny názor. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu; napokon ani o tento prípad nejde, lebo odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil.

Dovolanie je všeobecne prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 237 písm. a) až g) O. s. p. I keď sa dovolateľ žiadneho z týchto dôvodov nedovoľával, dovolací súd ex offo skúmal, či je daná prípustnosť dovolania z niektorého z týchto dôvodov, pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie žalovaného proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný, a to bez toho, aby sa zaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalovanému priznal 60,44 eur, ako náhradu trov dovolacieho konania sa jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k dovolaniu) v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. júla 2010

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.